וחדא במיתה ומלקות · ורבנן מלקות וממון ומיתה ומלקות מרוייהו נפקי מכדי רשעתו דמשמע אם נתחייב בהדי מלקות מיתה לו ממון משום רשעה אחת אתה מחייבו ואתי דסמיך ליה מרבעים יכו לא יוסיף מ"מ אין לנו לומר דילקה ולא ימות כמו שלוקה ואינו משלם לאתגורי מיתגור כדפריך בהעשרפים (סנהדרין דף פא· ושם) ואע"ג דגבי ממון ומלקות אמרינן דמדון בממון אפילו ממונא קולא אחס משום דחס רחמנא אגחבל": **לא** תשקול ממונא מיניה ותפטריה מגלות · קשה לרשב"ל דל"ל קרא מתגא דבי חזקיה נפקא דלא חילקה בין שוגג למזיד וכי היכי דבמזיד לא תשקול מיניה ממונא ותפטריה מקטלא אף שוגג לא תשקול מיניה ממונא ותפטריה מגלות ואומר ר"י דלא שייך לאקושי שוגג למזיד כי האי גוונא כיון שאין פדיון שייכים שוה לפדיון של מזיד לפוטרו ממיתה ופדיון של שוגג לפוטרו מגלות:

ואח"כ נמצא ההורג · בפירוש המומש פ"ה הך דרשה מואתה תבער דס הנקי ולא עיין כאן ומיהו יש לקיים פירושו דהך סוגיא דשמעתא דמוקמי' ואתה תבער להקיש שופכי דמים לעגלה ערופה אתיא כמאן דאמר תנא חמור כדמוכח בפרק ד' מיתות (סנ דף נב:) דלמאן דאמר תנא קל ליף שייך ברוצח מנקוט יעקב הלכך לדידיה אייתר ואתה תבער לעגלה ערופה ואח"כ נמצא ההורג וקרא דולארץ לא יכופר דרשינן ליה לכדרבא בפ' בתרא דכריתות (דף כז:) דמייתינן עגלה ערופה אע"פ שעבר יום"כ עליה: **מה** להלן בקופיץ וממול עורף · וא"ת ממול עורף מנלן והא ונערפו כתיב דמשמע עורף ממש ויש לומר דבפ' עגלה ערופה (סוטה דף מו:) גמר עריפה עריפה מחטאת הטוף: **הוקשו** שופכי דמים כו' · הוה מצי' למימר הכיתא למ"ד חנק חמור אלא למ"ד חנק קל כו': **ברור** לו מיתה יפה · ומהאי טעמא לא הוה שמעינן מן הצואר דאם כמו שלוקה ואינו משלם לאתגורי אם תחייב בהדי מלקות מיתה לו ממון משום רשעה אחת אתה מחייבו ואתי דסמיך ליה מרבעים יכו לא יוסיף מ"מ אין לנו לומר דילקה ולא ימות כמו שלוקה ואינו משלם לאתגורי מיתגור כדפריך בהעשרפים (סנהדרין דף פא· ושם) ואע"ג דגבי ממון ומלקות אמרינן דמדון בממון אפילו ממונא קולא אחס משום דחס רחמנא אגחבל": **לא** תשקול ממונא מיניה ותפטריה מגלות · קשה לרשב"ל דל"ל קרא מתגא דבי חזקיה נפקא דלא חילקה בין שוגג למזיד וכי היכי דבמזיד לא תשקול מיניה ממונא ותפטריה מקטלא אף שוגג לא תשקול מיניה ממונא ותפטריה מגלות ואומר ר"י דלא שייך לאקושי שוגג למזיד כי האי גוונא כיון שאין פדיון שייכים שוה לפדיון של מזיד לפוטרו ממיתה ופדיון של שוגג לפוטרו מגלות:

ואח"כ נמצא ההורג · בפירוש המומש פ"ה הך דרשה מואתה תבער דס הנקי ולא עיין כאן ומיהו יש לקיים פירושו דהך סוגיא דשמעתא דמוקמי' ואתה תבער להקיש שופכי דמים לעגלה ערופה אתיא כמאן דאמר תנא חמור כדמוכח בפרק ד' מיתות (סנ דף נב:) דלמאן דאמר תנא קל ליף שייך ברוצח מנקוט יעקב הלכך לדידיה אייתר ואתה תבער לעגלה ערופה ואח"כ נמצא ההורג וקרא דולארץ לא יכופר דרשינן ליה לכדרבא בפ' בתרא דכריתות (דף כז:) דמייתינן עגלה ערופה אע"פ שעבר יום"כ עליה: **מה** להלן בקופיץ וממול עורף · וא"ת ממול עורף מנלן והא ונערפו כתיב דמשמע עורף ממש ויש לומר דבפ' עגלה ערופה (סוטה דף מו:) גמר עריפה עריפה מחטאת הטוף: **הוקשו** שופכי דמים כו' · הוה מצי' למימר הכיתא למ"ד חנק חמור אלא למ"ד חנק קל כו': **ברור** לו מיתה יפה · ומהאי טעמא לא הוה שמעינן מן הצואר דאם